

Kadifeden Sahip

– Payanda · 27 Ekim 2013

Kadifeden Sahip

-bırak dağılsın toparlanır şu yaşamak dediğin-

bir gün kıyaslamaya suya indik;
şekilcilerden ve soğukluktan ne anladıysak
yaralanma dedik acılanma dedik kimi görsek
kan tutar bizi sevmek tutar
bakırdan taslarda deniz kurtar
ey elini uzat dedik

köpüğüyle buluştuk ısrarcı gitmelerde
ayağımızın yagazlığı değil midir ölüm
kalkılır ve dönülmez oysa kim çağırmıştır bizi?
ya da bırakan neydi ey! hayat sölpüğü
yüzlerden irak bir buluta rastlamadım.

tanırdı görse bizi, suyun çiçeklenişi
derinlerde gücenmiş sayıklamalar yatar
her insan bir fâtihadır yüzü ters bakan
gece okuma, gündüz yürüme, hiç duyma.

*

yetişsin bir dağ bıraktım
köpeklerin acıdan öldüğü günlerde
ıssızlıktır bir kap zehir
yeni gelinlerin zor taşıdığı tepsidir hayat
ve inme iner kimin bahçesine aklı kaçırırsak

gölgelerin dili! sana yetmeyecek adımları çetele
neyin yurdunu arasak bir mayın gevezeliği
alacağını alsa da gitse düşman
yolu yalnızca sevgililer uzatır
gider tozuyla rûyasından

bu cehennem günü bile donan kimdir?

kim eli cebinde gezer durur geceyi
sıkıntılı ve bağırarak kim ağlar uzaklara
sessizlikten bile ses duyan kimdir içinde
bilmez bunu kimsecikler Őeyden baŐka

kıyaslamalar bitti su devrildi;
sanki yaŐamaktan ne anladıysak
ve ne aldıysak büsbütün
bir yara dedik zil çaldı ve ders bitti
kimsenin bahçesinde yalan dolaŐmaz artık!

Payanda